

GALERIA

87

El festival techno Insònit arriba a la segona edició

Joan Manuel Oleaque

Insònit omplirà Alcoi de música techno del dia 13 al 16 d'abril.

OPINIO

11

Els avantatges de parlar...

Francesc Bayarri

13

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canis

Fregant el 'Crac.com'

Albert Closas

15

Llengües

Pau Viciano

16

L'elefant pigmeu

Martí Domínguez

17

Que no s'imposi la política...

Regina García

18

Ciao, Buscetta

Xavier Vinader

Plebiscit perillós

Llibert Ferri

Blau florentí

Ramon Barnils

19

Collita 2000

Isabel-Clara Simó

Nacionalistes bons...

Salvador Cot

98

El vol de la rata penada

Joan Francesc Mira

Una comèdia perillosa

El rector de la Universitat Rovira i Virgili (URV) de Tarragona és objecte d'una maniobra de persecució legal calculada i dirigida per sectors contraris a la normalització de la llengua catalana. Convé deixar clar, d'entrada, que una cosa és el debat sobre la normalització de la llengua en la universitat i una altra cosa molt diferent les tensions provocades per a dinamitar aquest procés de normalització. El mateix Aleix Vidal-Quadras, diputat europeu del Partit Popular (PP) i instigador de la maniobra, va confirmar les sospites dels responsables de la Rovira i Virgili dient que han actuat a Tarragona "perquè hi ha un context social més favorable".

També al País Valencià el PP manté obert un conflicte artificial sobre els estatuts de la Universitat de València. El govern Zaplana no els publica al diari oficial perquè considera que el coneixement del valencià per part del professorat no hauria de ser necessari. És a dir, el factor polític en aquests conflictes no s'ha de perdre de vista en cap cas.

I ara, entrem en el debat sobre l'ús de la llengua. Per començar, cal acceptar que el procés de normalització del català equival a utilitzar-lo en situacions i circumstàncies en què abans no era possible fer-ho. Per això, utilitzar la llengua catalana en la retolació, els impresos o les publicacions vol dir utilitzar-la en casos en què abans s'utilitzava un altre idioma, és a dir, el castellà. Com que el procés polític i social que ha permès aquest canvi és —afortunadament— un procés democràtic, la recuperació del català ha de complir dues condicions: una, la mateixa normalització de la llengua, i una altra, el respecte als ciutadans de parla castellana.

Això és senzill de dir, però impossible de fer sense provocar situacions diferents de les d'èpoques passades. Diferents no significa agredir els drets de ningú, però sí que vol dir que no hi haurà normalització lingüística sense acceptar la discriminació positiva del català. Recordem que es tracta de normalitzar l'ús d'un idioma que parlen uns deu milions de persones, enfront d'un altre idioma que parlen més de tres-cents milions. Qualsevol debat sobre aquesta qüestió ha de tenir present aquest fet,

"Defensar un bilingüisme de laboratori basat en la lletra i no en l'esperit de les lleis, equival a inventar-se una situació d'igualtat de drets i deures lingüístics que no existeix."

perquè defensar un bilingüisme de laboratori basat en la lletra i no en l'esperit de les lleis, equival a inventar-se una situació d'igualtat de drets i deures lingüístics inexistents.

Les nostres universitats estan immerses en un altre debat, molt més interessant i cabdal, sobre el seu futur. I estan també immerses en un present de superació i de dificultats, d'adequació constant i no sempre reeixida dels continguts acadèmics a les demandes de la societat, i d'obertura a sectors cada vegada més diversos des dels punts de vista social, racial o lingüístic. Un present en què l'idioma és un vehicle de comunicació relacionat directament amb tres factors: la llengua pròpia del país, la llengua en què s'expressen els docents i la llengua dels textos acadèmics, i els universitaris d'aquí saben que això vol dir utilitzar de vegades el català, de vegades el castellà i cada vegada més l'anglès, amb llibertat però també amb pragmatisme. Repartir cada vegada els exàmens en tres idiomes no seria pragmàtic ni respectuós amb les llibertats: seria una comèdia. La universitat té uns altres problemes.

(Informació, pàgs. 9 i 10)